

מ"ת 45337/11/17 - מדינת ישראל נגד אהרון בן גבריאאל סרויה

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 45337-11-17 מדינת ישראל נ' סרויה(עציר)
תיק חיצוני: 491664/2017

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המבקשת מדינת ישראל
ע"י תביעות ירושלים
נגד
המשיב אהרון בן גבריאאל סרויה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד עירוני

החלטה

החלטה זו נוגעת לתשתית של ראיות לכאורה בתיק זה, לאחר שהסניגור טען להיעדרן של ראיות כאלה.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים והיזק במזיד לרכב. מכתב האישום עולה כי בין המשיב לדור בוחבוט (להלן - **דור**) קיים סכסוך. עוד עולה, כי בתאריך 5.11.2017 לפנות בוקר, סמוך לצומת שמשון איים המשיב על דוד יוגב לוק (להלן - **יוגב**), דור, לירון דביר (להלן - **לירון**) וגל יפרח רוטבאום (להלן - **גל**), אשר נסעו ברכב שנפגע ממעשיו של המשיב.

הארבעה היו בדרכם לבית שמש (הביתה) מבילוי משותף באזור ראשון לציון, כשגל נהגה ברכב השייך ללירון. דור ישב מאחורי הנהגת יוגב ישב מאחורי לירון. בסמוך לצומת נחשון נסע אחרי הארבעה רכב שאינו ידוע שבו נהג המשיב, וסינוור את יושבי הרכב באורות גבוהים, למרות שגל אותה באורות החירום, כי הדבר מפריע לה. בהמשך חסם הנאשם ברכב את רכבם של הארבעה ויצא מהרכב ביחד עם אחר בעודו אוחז לום, והאחר חבוש בקסדה. הנאשם רץ לעבר רכב הארבעה, ניסה לנפץ את החלון הקדמי ולאחר מכן שבר את חלון הרכב האחורי שמאלי ואף ניסה לפתוח את דלתות הרכב ודפק בידיו על הפח. הארבעה נמלטו מהמקום.

הסניגור טוען כי הטענות בדבר זיהוי המשיב אין להן על מה לסמוך שכן ע"פ הטענה הראשונית שני התוקפים היו חבושים בקסדות, מה גם שישנן סתירות בין הודעות מוקדמות להודעות מאוחרות יותר של המזוהות, ובין מה שמסרו המזוהות לכאורה, לבין מה שאמרו לחברותיהן.

שמעתי את טענות הצדדים ואינני מקבל את טענות הסניגור.

התיק מבוסס ראייתית על הודעות המעורבים וכן על חילופי הודעות ווטסאפ "מזמן אמת".

עמוד 1

הודעות גל

גל מתארת בהודעה מיום 6.11.2017 כי אחד מהשניים שהיו מעורבים בתקיפה חבש קסדה ועמד רחוק מזה שתקף את הרכב. בהודעה מראים לה תמונה של המשיב, והיא מזהה אותו ברמה של "יכול להיות" (ש' 149); בהודעה מיום 15.11.2017 אומרת גל כי ראתה את המשיב כמי שתקף (ש' 85) אך טוענת כי היא מפחדת ממנו (ש' 138).

הודעות לירון

בהודעה של לירון מיום 6.11.2017 עולה כי היא טוענת כי המעורבים היו "שניים בקסדות" (ש' 6). בהודעה מיום 14.11.2017 מציינת לירון כי חשבה שהתוקף הוא המשיב, "אך לא בוודאות" (ש' 38-39) וכן מציינת כי המשיב מסוכסך עם דור (ש' 45). היא מעומתת עם הודעות ווטסאפ ששלחה מליל האירוע, והיא מאשרת כי חשבה שמדובר במשיב, כפי שעולה מהודעות הווטסאפ ששלחה לחברותיה בסמוך לאחר האירוע (ש' 85). בהודעה של לירון מיום 15.11.2017 היא מאשרת כי אכן אמרה לחברותיה שמדובר במשיב (ש' 90).

הודעות ווטסאפ מיום 5.11.2017

מפלטי הודעות ווטסאפ שהחליפו ביניהן לירון וגל סמוך לאחר האירוע בסביבות השעה 11:00 בבוקר (האירוע התרחש לפנות אותו בוקר) עולה כך:

לירון - "דור שהיה איתנו מסוכסך אם אהרון סרויה ואהרון הבן זונה עקב אחרינו כנראה כל הדרך וחסם אותנו בכיכר של שמשון" (ר' ציטוט בהודעת שני ביטון מיום 13.11.2017, ש' 50 ואילך);

"תראי מה אהרון סרויה עשה לי... עקב אחרינו בגלל שדור היה אתנו.. שבר לי את החלוממ (צריך להיות - החלון) עם לופ (צריך להיות - לום)".

גל - " - איזה מזעזע היה אתמול, איזה רוצח אהרון איכס";

לירון - "מסכן אם אלעד ודור יתפסו אותו הוא מת";

גל - "אז ראית איך הוא ניסה לשבור את החלון הקדמי גם?"

לירון - "עקבו אחרינו... דור שהיה אתנו מסוכסך עם אהרון סרויה".

ראיות לחיזוק

ראשית, המשיב בהודעתו מיום 12.11.2017 שמר על זכות השתיקה, אם כי בתחילת החקירה הכחיש את המיוחס לו וטען כי מדובר בעלילה של המשטרה שנועדה להפעיל עליו לחץ, ובעקיפין גם על אחיו העצור בשל חשדות שיש להן

השקה מסוימת לענייננו. אך ברור הוא, כי שתיקת המשיב מחזקת את הראיות נגדו.

שנית, יוגב בהודעתו מספר כי הרכב שעקב אחרי הארבעה היה רכב מזדה 3 (ש' 17), כאשר הסברה של המשטרה היא שהאחר הוא בן חליוא (להלן - **בן**). זה שתק בחקירתו, ואולם בירור העלה, כי ברשות אביו של בן, מר נסים חליוא, רכב מסוג מאזדה 3 שלא בוצעה בו העברת בעלות על שם משפחת חליוא, אבל בפועל שייך לאבי המשפחה והיה בשימוש (מזכרו של רן ישראלי מיום 13.11.2017), רכב הדומה לתיאור שמסר יוגב (למעט הצבע).

שלישית, דור מוסר בהודעתו כי אינו זוכר אירוע שכזה, שכן היה רדום (הודעה מיום 14.11.2017). הודעה זו אינה מתיישבת כלל עם הודעות יתר נוסעי הרכב שהותקף, והיא מתיישבת דווקא עם חששו של דור מפני המשיב, דבר המסביר את הימנעותו של דור מלמסור הודעה מפורטת שיש בה להפליל את המשיב, עמו הוא מסוכסך זה מכבר.

סתירות

לנוכח מכלול הראיות שציינתי, אין בסתירות שציין הסניגור בטיעונו כדי לסתור את התיזה שהעלתה המבקשת, ובוודאי שאין בכך כדי לבסס ספק סביר לשלב זה. מעבר לכך, חלק מהעדים ציינו מפורשות כי הם פוחדים מן המשיב, דבר המסביר באופן הגיוני חלק מהסתירות.

סיכום

שמעתי את טענות הסניגור, אך אין בידי לקבלן לנוכח מסכת הראיות שציינתי, אשר בסופו של דבר, מבססת לטעמי ראיות לכאורה בעלות פוטנציאל מספיק להרשעת המשיב במיוחס לו. אין מדובר רק בהודעות עדים, אלא גם בהודעות הווסטאפ "מזמן אמת" המדברות בעד עצמן. לכך יש להוסיף את החיזוקים שציינתי ואת ההסברים לסתירות, והרי לפנינו תשתית ראייתית לכאורית המבססת סיכוי סביר להרשעה.

אשר לעילת מעצר - מדובר במי שלחובתו הרשעות קודמות בעבירות אלימות, החזקת סכין, הצתת רכב מנועי, קשירת קשר לפשע, סחר בסמים, תקיפה חבלנית, חבלה כשהעבריין מזוין, הדחה באיומים ובכוח ופציעה, רכוש והפרת הוראה חוקית. לחובתו אף מאסר מותנה רלבנטי.

אני סבור כי מן המשיב נשקפת מסוכנות לא מבוטלת, לנוכח עברו בעבירות המשיקות את העבירות הנוכחיות, שמטרתן, בסופו של יום, להטיל אימה על זולתו לבל יפעלו בניגוד לאינטרסים שלו. מכל האמור ניתן ללמוד כי המשיב נוקט אלימות נגד מי שאינו "מיישר קו" והוא אינו יודע מורא או גבולות במעשיו, כפי שעולה ממגוון המעשים האלימים בהם הורשע עד היום.

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ח, 22 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.

עמוד 3

